

Slecht nieuws voor spinnen (verhaal uit Oekraïne)

In Dobrov kijkt iedereen uit naar Kerstmis, behalve de spinnen, want zij worden bij de grote schoonmaak het huis uitgeveegd. Toch zorgen juist zij in één huisje voor goed nieuws. Een vrije bewerking van een oud volksverhaal.

In het kleine stadje Dobrov waren de mensen druk bezig met de voorbereidingen voor Kerstmis. Ouders deden inkopen op de markt, kinderen oefenden liedjes en er werd gepoetst en geschrobd, zodat de huizen netjes en schoon zouden zijn op kerstavond. Iedereen keek uit naar kerst en was daarom in een opperbest humeur, behalve de spinnen. In alle hoeken en gaten van de huizen hadden ze heerlijke, droge plekjes en hier en daar hadden ze hun webben gesponnen, maar nu werden ze met bezems, ragebollen en stokken uit de huizen verdreven. 'Weg met die krenten,' hoorden ze, terwijl ze met een zwiep het huis uitgejaagd werden, de kou in.

'Nou ja! Hebben wij geen recht op Kerstmis en op alle gezelligheid?' jammerden ze.

In één huis was het anders. Dat was het huis van Anna en haar zieke moeder Natalya. Zij waren misschien wel de armste mensen in Dobrov. De houten planken waarmee hun kleine huisje was gebouwd, zaten vol kieren en ze hadden zelfs geen vloerbedekking, waardoor ze gewoon op de moddergrond liepen. Spinnen het huis uit vegen? Daar was geen beginnen aan. Ze wandelden door alle kieren zo weer naar binnen. Anna en haar moeder lieten ze dus maar.

Vorig jaar had Anna, in een hoekje van de vloer, een dennenappel in de aarde gestopt die inmiddels al een klein boompje geworden was. Het was natuurlijk een beetje gek, zo'n boompje in huis, helemaal in de zomer, maar nu Kerstmis naderde hoefden zij geen boom te kopen, dat scheelde weer! Het enige probleem was dat ze ook voor de versiering van het boompje geen geld hadden. Alles wat ze hadden, moesten ze uitgeven aan eten, om maar niet te verhongeren. Ze vonden het sneu, voor het boompje, maar vooral voor zichzelf, dat ze hem niet vrolijk konden versieren. Toch zetten ze hun houten krukjes iedere avond even voor het boompje neer, keken ze ernaar en snoeven de geur van de nog kleine takjes op.

Toen was het eindelijk kerst en iedereen in Dobrov ontwaakte om de geboorte van Jezus te vieren. Ook Anna en haar moeder werden wakker en toen ze, nog in hun pyjama's, over de moddergrond naar het kerst-boompje liepen, konden ze hun ogen niet geloven. De spinnen hadden hun draden om de takken van het boompje heen gespannen, helemaal van onder naar boven in het topje. Door de deur van hun huisje scheen de lage ochtendzon precies over de draden heen,

waardoor ze wel van zilver leken. Hun boompje was de mooiste kerstboom van heel Dobrov. En dat in hun armetierige huisje vol spinnen.

Andere inwoners van Dobrov zagen hoe mooi het boompje van Anna en Natalya was. Ze vroegen Anna argwanend hoe ze aan dat zilverdraad waren gekomen. Toen Anna vertelde dat het geen echt zilver was, maar dat dit het werk van spinnen was, konden ze het bijna niet geloven. Maar toch, de jaren daarna joegen de mensen in Dobrov de spinnen niet langer hun huizen uit, in de hoop op ook zo'n wonderboom. Zo werd Kerstmis in Dobrov voor iedereen goed nieuws, ook voor de spinnen, maar zo'n mooi web als toen in dat kleine, tochtige huisje, sponnen de spinnen nooit meer.

Gesprek

- Denk je dat iedereen de tijd van kerst fijn vindt, of zouden er ook mensen zijn die juist tegen het feest opzien? Hoe komt dat, denk je?
- Kunnen anderen er iets aan doen om dit anders voor hen te maken?
- Zouden er, naast de spinnen, nog meer dieren zijn voor wie kerst niet de fijnste tijd is? (Denk bijvoorbeeld aan het menu van het kerstdiner). Wat vind je daarvan?

#TREF
WOORD